

Stalins mamma på Teater UNO

RECENSION: Av Malin Lindroth, med Lisbeth Johansson, regi Carl Harlén, Teater UNO, Bild: Patrik Gunnar Helin Vi kommer givetvis med historiens facit över den store tyrannen, en undran; hur kunde det bli så? Och möter en mamma som ömsint håller om ett par barnskor, talar om vilken stark liten krabat han var, Josef. Det såg hon på en gång. Och vi tänker... Men så far hon ut i vrede över makens/faderns superier, hur han slogs. Och hur hon sen kastade ut honom.

Men nej, det är inget psykologiserande i Malin Linderoths manus. Inte heller i Lisbeth Johanssons totala närvaro, i hennes styrka som maka och tillgiven närsynthet som mor.

Det är vid tiden för de första utrensningarna och "bara" medarbetare är mördade ännu... "dom säger att..." Men Stalins mamma är fortfarande mera upprörd över att Josef inte valde den väg hon tyckte var självklar för den begåvade pojken: kyrkan. Han kunde blivit biskop! I stället engagerar han sig för arbetarnas villkor, gör attentat och sätter ett oljeraffinaderi i lågor. Får fängelse.

Och hon besöker honom – förstås. En god moder gör det. Säger vad hon tycker – med eftertryck! Men sviker inte. Hon är i första hand mamma.

Med en massmördare i grannlandet, får vi en del att fundera på. Som det är med bra teater.

Maria Wallin